

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Thomae Młodzianowski, Polonie, Societatis Jesu,
Prælectionum Theologicarum Tomus ...**

De Metaphysica, Logica, Octo Libris Physicorum, Generatione, Corruptione
Et Anima

Młodzianowski, Tomasz
Moguntiae Et Dantisci, 1682

Quæstio II. De Differentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95667)

DICENDUM est 2. *De Speciebus prædicari genus ut genus.*

PROBATUR. Quia prædicatur de illis in Quid essentialiter incompletè partem materialem significando; Ergo de illis prædicatur genus ut genus.

DICENDUM est 3. *Genus prædicari ut genus etiam de individuis completis, hoc est de Petro v. g. Bucephalo &c.*

PROBATUR. Quia in hac prædicatione, Petrus est animal, & in hac prædicatione, Homo est animal, nulla apparet differentia; Ergo utrobique prædicatur genus, ut videbitur solvendo argumenta.

OBJICITUR 1. Aristoteles 4. Top. c. 6. dicit. *De nullo genus quam de speciebus prædicatur.*

RESPONDETUR. De nullo genus prædicari principalius quam de speciebus, nam etiam in individuis id quod principale est, species est; ad eum planè modum quo dicitur Dominus Palatinus est in prandio, cum & alii cum illo sint in eodem prandio; ita principaliter dicitur genus de speciebus, quantumvis & de aliis dicatur.

OBJICIT 2. Porphyrius, qui dicit. Genus prædicari de pluribus specie differentibus, individua autem non sunt specie differentia.

RESPONDET OVIEDO. Non dixisse Porphyrium genus prædicari de speciebus, sed de differentibus specie, rectè autem individua v. g. equina, dici possunt differre specie ab individuis leoninis.

OBJICITUR 3. Si de differentibus numero potest prædicari Genus, ergo est species.

RESPONDETUR. Non esse speciem, quia per modum partis, non per modum totius, de his inferioribus dicitur. Differentia autem Prædicabilium, & supra dixi, non ex terminis de quibus dicuntur, sed ex modo dicendi pensanda.

OBJICITUR 4. Animal dictum de Petro & Paulo non prædicatur ut genus, ergo nec dictum de Petro & Bucephalo, propter rationis paritatem. Anteced. prob. quia ly Animal, nec prædicatur de Petro & Paulo tanquam de pluribus speciebus, neque tanquam de pluribus specie differentibus.

RESPONDETUR. Negando quod Animal dictum de Petro & Paulo non prædicetur ut Genus, prædicabiturque de illis tanquam specie differentibus, non respectu sui, sed respectu aliorum individuorum.

INSTABIS. Ergo Animal non absolute ut genus prædicatur de Petro & Paulo, cum illi non sint absolute specie differentes.

RESPONDETUR. Negando illatum; ut enim dixi, ratio generis non sumenda ex subiecto de quo prædicatur præcisè, sed sumenda ex modo prædicandi.

OBJICITUR 5. Genus tantum respectu specierum est Genus; quia si non essent possibiles

species, non esset genus; ergo de illis tantum prædicatur genus, ut genus.

RESPONDETUR. Negand. Anteced. & probat. ejus Conseq. Quia etiam si non essent possibilia individua, non esset etiam genus; ergo etiam de illis prædicabitur ut genus. Deinde. Quando duo sunt ad aliquid requisita, non licet argumentari à positione unius, ad negationem aliùs, v. g. homo est animal, ergo non est rationale; & sic quia ad Genus requisita est possibilitas specierum & individuorum, neque enim species nisi in individuis sunt, non licet argumentari, à positione specierum, ad negationem individuorum.

INSTABIS. Alia est prædicabilitas de solo numero differentibus, alia prædicabilitas de specie differentibus; ergo si genus & de specie & de numero differentibus dici potest, duplicem prædicabilitatem habebit.

RESPONDETUR supr. Negand. Antec. quia non ex subiecto de quo fit prædicatio, sed ex modo prædicandi pensanda prædicabilium diversitas; Genus autem tam de individuis, quam de speciebus, eodem modo prædicatur.

QUÆRES. *An immediate prædicetur genus de individuis?*

RESPONDETUR. Posse genus prædicari de individuis mediatè. Quia potest ut medium assumi ad probandum, quòd Petrus sit animal, quia scilicet est homo. Et quia species immediate subijcitur generi in linea prædicamentali. Sed potest etiam genus prædicari immediate de ipsis individuis, ita Oviedo. Ratio, tum quia potest intellectus dividere animal, in Petrum & Bucephalum, nihil cogitando, quod homo & equus sint species; quod enim est fundamentum, quare id facere intellectus non possit? Tum quia: hæc prædicationes, Homo est animal, Equus est animal, sunt immediate, quantumvis animal, immediatius dividi poterit, in brutum, hominem. Tum quia. Potest ratio animalis, immediate abstrahi ab ipsis individuis specie distinctis; possunt enim cognosci in ordine ad operationes omnino similes, ergo & prædicari de illis. Addit idem num. 12. posse mediis individuis genus prædicari de ipsis speciebus; Quia hujus termini; homo est animal, potest fieri explicatio, per descensum distributivum v. g. dicendo. Petrus & Paulus, & Joannes &c. sunt animal; Ergo homo est animal, quo casu individua immediate attingentur, & illis mediantibus, species.

QUÆSTIO II.

De Differentia.

PRÆMITTO 1. *Differentia nomine, id venit, per quod unum differt ab alio. Proprietates Differentiæ numerat Porphyrius. I. Quod dividat*

vidat Genus. 2. Quod constituat Speciem. 3. Quod discriminet unam speciem ab alia. 4. Quod referatur ad inferiora.

PRÆMITTO 2. *Quod idem Apostata, divisit Differentiam, in Propriissimam sive Specificam; quale est Rationale: in Propriam, qualis est proprietas quarti modi, v.g. Risibilitas: & in communem, qualis est differentia per accidentia, Albedinem, Nigredinem &c.*

PRÆMITTO 3. *Certum esse respectu unius ejusdemq. gradus, aliam esse differentiam Divisivam, aliam Constitutivam.* Nam Constitutiva differentia respectu Animalis, est Sensitivum. Divisiva autem est Rationale & Irrationale. Certum item, respectu diversorum graduum, eandem differentiam posse habere & rationem Divisivam, & rationem Constitutivam; & ita Rationale est divisivum Animalis, & constitutivum Hominis. Certum item est, omnem differentiam constitutivam, esse simul divisivam, ut inducenti patebit; sed non omnem divisivam quā talem, esse constitutivam; quia divisivæ differentiæ, possunt etiam esse formaliter negativæ; quale est formaliter sumptum insensitivum, & tamen constituere non possunt res positivæ formalitates negativæ. Certum denique est constitutivam differentiam debere esse suo modo radicem.

PRÆMITTO 4. *Fieri posse, ut unum quod est respectu unius Differentiæ, sit respectu alijs genus; & id quod est respectu unius genus, sit respectu alijs differentia; & ita in definitione hominis, Animal rationale, respectu Angelorum Rationale, aut intellectivum potest se habere per modum generis, Animal verò per modum differentiæ.*

PRÆMITTO 5. *Divisionem Differentiæ si fieri debuisse immediata, formandam fuisse, in Differentiam Genericam, & Specificam.*

RATIO. Quia hæc divisio, est per membra universalissima.

DIFFICULTAS I.

Quid, & de quo prædicatur Differentia.

Quicquid sit de definitione tradita à Porphyrio, qui fortè differentias rigorosas non agnovit, sed tantum Combinationes accidentium.

DICENDUM est 1. *Differentiam in communi, esse id quod prædicatur de pluribus in Quale quid, ita, ut si prædicatur de pluribus specie differentibus in quale quid, erit differentia generica, si de pluribus numero, erit differentia specifica.*

PROBATUR. Bonitas definitionis, quia convenit soli, omni, & semper: proceditq. per primam in linea Logica, sive in linea dicendi: Ubi ut vides definitur Differentia, prout est species, per differentiam essentialem, scil. talem prædicandi modum.

OBJICIES 1. Aristot. 4. Top. c. 1. ubi dicit, caccidens in Quale Quid prædicari.

RESPONDETUR. Arist. loqui de Quali quid accidentali, non autem de Quali quid essentiali, quod competit differentiis, de quibus hic. Dicit etiam posset quod ly Quale quid, sumi potest vel conjunctim, significabitque ista complexio modum prædicandi differentiæ debitum; spectat enim differentia ad Quid dicitatem. Deinde sumi potest Quale, Quid, etiam disjunctim, ita ut Quale, exprimat id quod dicitur, Quid autem importet non nisi subjectum illud, de quo fit prædicatio; & in isto sensu, Accidens in Quale, quid prædicatur.

OBJICITUR 2. Id quod est substantiale, non potest prædicari in quale, sed in quid. Differentiæ autem sunt, saltem infimæ, quid substantiale.

RESPONDETUR. Id quod est substantiale, sed per modum advenientis, posse prædicari in quale, modo ita adveniat, ut adferat ei cui advenit, rationem aliquam essentialem, licet non possit prædicari in quale ratio essentialis, quæ non concipitur per modum advenientis.

OBJICIT 3. Impossibilis est talis modus prædicandi: prædicatio enim in quale, est prædicatio Accidentis. Prædicatio autem in quid, est prædicatio essentialis.

RESPONDETUR. Impossibilis est prædicatio in quale, quod sit quale quoad rem, & tamen in quid: quia quale quoad rem, est Accidens; Quid autem, semper est substantiale: possibilis tamen est prædicatio in quale, si quale sit non nisi ex modo concipiendi, quid autem seu substantiale quoad rem: jam autem Differentia est, quid adveniens ex modo concipiendi, non re ipsa; nam adveniens re ipsa, non potest prædicari in quid, qualia sunt omnia accidentia physica.

DICENDUM est 2. *Quando prædicatur Differentia in genere, non prædicatur ut Differentia; nec quando prædicatur de Specie; sed quando prædicatur de inferioribus specie, quam constituit, v.g. de Petro, Paulo.*

PROBATUR 1. Pars. Quia respectu generis, Differentia se habet vel per modum compartis, vel per modum inferioris: Differentia autem quando ut differentia prædicatur, debet dici per modum superioris.

PROBATUR 2. Pars. Quia respectu speciei Differentia non est quid superius, ergo nec de illa prædicabitur ut universale. Contra quando dicitur, hæc rationalitas est rationalitas, prædicatur quidem ut universale, sed non ut differentia.

RATIO. Quia prædicatur in quid; totum esse subjecti importando, adeoque prædicatur ut species.

PROBATUR 3. Pars. Quia respectu eorum
† K k 4 diffe-

differentia, & ut superius, & ut in quale quid dicitur.

OBJICITUR 1. Genus, cum prædicatur de specie, prædicatur ut Genus: Ergo etiam Differentia cum prædicatur de specie, prædicatur ut Differentia.

RESPONDETUR. Disparitatem esse, quia genus ad speciem, comparatur ut superius; Differentia autem, non comparatur ad speciem tanquam superius.

INSTABIS. Species, continet sub se plura & inferiora: Ergo quando differentia prædicabitur de specie, prædicabitur ut superius, quia de pluribus.

RESPONDETUR. Continere quidem speciem sub se plura, & quando prædicabitur de illa differentia, prædicabitur de eo, quod potestate continet multa, sed non prædicabitur tanquam continens quid illam speciem sub se, adeoque non prædicatur tanquam superius specie.

OBJICITUR 2. de specie, Differentia non dicitur ut singulare: Ergo ut universale.

RESPONDETUR. Dari medium, nempe prædicari tanquam convertibile & æquale.

OBJICITUR 3. De illo prædicatur Differentia ut Differentia, de quo immediate prædicatur, immediate autem prædicatur de specie.

RESPONDETUR. Immediate prædicatione universali dici differentiam de inferioribus speciei, quamvis prædicatione non universali, immediatius dicatur de specie.

DICENDUM est 3. *Quod Differentia generica & specifica non constituent duo diversa prædicabilia.*

PROBATUR 1. Quia nulla est necessitas, hocque ipso essent plura prædicabilia, quam quinque.

PROBATUR 2. Supremum & infimum genus, sunt idem prædicabile. Ergo & differentia generica, cum specifica.

PROBATUR 3. Quia utraque differentia, eundem prædicandi modum habet, quantumvis generica de pluribus prædicetur.

OBJICITUR 1. Genus & Species, constituunt duo diversa prædicabilia: Ergo & Differentia generica & specifica constituent etiam diversum prædicabile.

RESPONDETUR. Casum Antec. verum esse: quia alius est modus prædicandi generis, nempe in quid, partem materiale importando; jam autem species prædicatur in quid totale, jam autem idem modus est prædicandi, utriusque differentie.

OBJICITUR 2. Differentia specifica complete prædicatur; quia complete constituit individuum; cum tamen incomplete constituat Differentia generica.

RESPONDETUR. In hoc sensu complete constitui à Differentia specifica individuum;

quia scilicet nulla alia ratio specifica accedit individuo post illam; non tamen in hoc sensu, complete constituit individuum, quasi illud adæquate constituat, cum etiam genus constituat speciem; hocque sensu differentia specifica incomplete prædicatur, adeoque retinet eundem modum prædicandum cum differentia generica.

OBJICITUR 3. Differentia generica, comparatè ad specificam est constitutiva illius: Ergo specifica differentia respectu generice, habet rationem totius, illa verò rationem partis: Ergo & diversum prædicabile constituit.

RESPONDETUR. Differentia specifica, secundum quod est subiectionis, est per modum totius, sed non secundum quod est prædicabilis; quod si secundum quod est prædicabilis, non est per modum totius, hoc ipso, cum generica differentia eundem prædicandi modum habere poterit.

DIFFICULTAS II.

An una Differentia formaliter includat aliam.

DICENDUM est 1. *Quod una differentia formaliter accepta prout est à parte rei & physice, includat formaliter aliam.* Ita Nominales, Thom. & alii.

PROBATUR 1. Quia nulla datur distinctio formalis ex natura rei actu inter formalitates prout sunt à parte rei spectatas; esset autem, si una differentia formaliter accepta, non includeret aliam formaliter à parte rei: Ergo. Major probatur alibi.

PROBATUR 2. Omnis homo formaliter, est formaliter animal. Omne formaliter rationale, physice & prout est à parte rei spectatum, est formaliter homo: Ergo omne rationale formaliter, physice prout est à parte rei spectatum, est formaliter animal, adeoque est formaliter sensitivum; cum ipsum formaliter animal, sit formaliter vivens sensitivum. Major ex eo probatur, quia aliàs homo formaliter, non esset homo formaliter, cum ipsum homo formaliter, sit formaliter animal rationale; formaliter autem animal rationale, est formaliter animal. Minor eadem ratione probari debet.

PROBATUR 3. Quia in quantum una differentia formaliter non includeretur in alia actu à parte rei, hoc ipso multiplicarentur formalitates actu à parte rei; cujus multiplicationis nulla necessitas.

DICENDUM est 2. *Differentia superior formaliter sumpta, spectata tamen metaphysice quatenus subest nostris conceptibus fundamentum in re habentibus, non includit differentiam inferiorem.*

PROBATUR 1. Auc. Genus apud Aristot. 4. Top. cap. 2. loco 18. & 6. Top. loco 38. non includit differentias: Ergo nec generica Differentia, Differentias inferiores.

PROBA-

PROBATUR 2. Si Differentia superior includeret inferiorem, non posset præscindi ab illa, sed potest, ut dictum in materia de Præcisionibus: Ergo.

PROBATUR 3. Si Differentia superior formaliter sumpta includeret inferiorem, & sumeretur formaliter, (ut suppono) & non sumeretur formaliter; quia sumi formaliter, est sumi condistinctim ab iis; quæ non sunt ipsum; non sumeretur autem tunc condistinctim, quia formalitas unius, per te, esset formalitas alterius: hocque ipso non esset jam illa differentia generica, sed inferior; cum ratio generica formaliter, includeret formaliter rationem non genericam, hoc est inferioris.

DICENDUM est 3. *Quod inferior Differentia formaliter sumpta, non includat superiorem formaliter.*

PROBARI solet 1. Si Differentia inferior formaliter sumpta, includeret formaliter superiorem, omnis definitio esset vitiosa, quia bis in ea idem repeteretur; nam definitionis hujus. Homo animal rationale, esset iste sensus, Homo est animal, animal rationale. Deinde docet Aristot. bonam esse definitionem, si ponatur cum proximo genere Differentia infima, abjectis intermediis; quomodo autem abjici possunt, si formaliter includuntur? Denique bona est definitio quæ fit per omnes differentias à genericis descendendo ad specificam, quæ mala esset si formaliter in infima reliquæ includerentur; Jam enim non esset modus salvandi descensum genericæ differentiæ ad specificam.

RESPONDERI posset his omnibus probationibus quod non evincant; nam ne dicatur bis idem in eadem definitione repeti, sufficit rationem genericam, clarè & distinctè non exprimi, eritque hujus definitionis, Homo est animal rationale, sensus: Homo est animal, quod etiam includitur in rationali, poneturque infima differentia in definitione explicitè, abjiciendo intermediis, eritque genericæ differentiæ ad specificam descensus, secundum explicitam significationem, licet implicitè in illis involvantur; & sicut quamvis per omnes differentia superior includatur materialiter in inferiori, non sequitur in definitione nugaciter repeti differentias, aut illas abjici non posse, ita & in præsentī.

PROBARI solet 2. Si inferior differentia formaliter includit superiorem, sequitur, inferiorem, à specie, non esse distinctam; jam enim etiam genus, contineret in se differentia inferior.

RESPONDERI posset. Quod in re non distinguantur, distinguantur tamen per ordinem ad nostros conceptus, eò quod differentia, quæ differentia, debeat concipi per modum partis; Species per modum totius; item species postulat definiri, ponendo explicitè genus, v.g. Animal, in definitione hominis; differen-

tia autem non postulat definiri per genus explicitè positum.

PROBARI solet 3. Quia differentia, ut differentia est, solum debet esse principium differendi: Ergo differentia inferior, superiorem non debet includere formaliter; aliàs includeret rationem conveniendi; nam superior differentia, est ratio conveniendi.

RESPONDERI posset, quod differentia, ut differentia, quoad id quod dicit explicitè, debeat esse ratio differendi, non verò quoad id, quod dicit formaliter quidem, sed implicitè: & sicut non obest, ut differentia sit solum principium differendi, quantumvis materialiter involvat differentiam genericam, licet illa sit principium conveniendi; ita nec oberit, si illam implicitè dicat. *Hinc aliter*

PROBATUR Conclusio. Tum quia ratio communis sentiendi, non est ratio communis rugiendi, præscinduntque hæc à se: Ergo etiam cum ratio communis rugiendi, non sit ratio communis sentiendi, differunt enim definitionibus, præscindunt etiam à se, neque se includunt formaliter. Tum quia ratio rugitus, superaddit ex modo nostro concipiendi, id quod non habet ratio sensationis, aliàs hoc ipso non esset illa differentia inferior: tunc quæro secundum illam rationem quam superaddit, vel potest concipi vel non potest; si non potest concipi, ergo nec superaddit quicquam; nec tunc enim secum, Ens, & concipi; si potest concipi, ergo non includit jam illud formaliter; cum non sit formaliter illud ipsum, sed formaliter illi ipsi superadditum. Tum quia superaddita illa formalitas, vel est ipsum formaliter cui superadditur, vel non est ipsum formaliter; si non est ipsum formaliter: Ergo in inferiori non includitur formaliter superius; si est ipsum formaliter, ergo idem sibi ipsi superadditur, adeoque idem sibi ipsi non idem est, cum inter superadditum, & cui superadditur, debeat esse distinctio. Omnia hæc in hoc fundantur. Quia definitio inferioris differentiæ, non est formaliter definitio superioris Differentiæ.

DIFFICULTAS III.

Fundamenta in Oppositum.

OBJICITUR 1. Auctor. Aristot. qui 7mo Metaphys. tex. 43. docet. Differentiam infimam bene posse poni in definitione solam, eò quod includat superiores: appellatque illam totam rei substantiam; imò ipse Philosophus facit talem prædicationem, *fissio pedum est aliqua pedalitas*.

RESPONDETUR. Loqui Aristotelem de inclusionem materiali, non autem formali, estque differentia infima tota rei substantia; non totaliter, sed completivè ultimo; prædicatio etiam illa

illa pedalitatis de fisione, non habet hunc sensum, quod fisionis pedum definitio, ut sic; quod tamen requireretur, si differentia inferior, formaliter includeret superiorem, sed hoc solum significatur, quod species pedalitatis, sint pedes fissi.

INSTABIS. Differentia superior per Aristot. dividitur in inferiorem; Ergo includit illam formaliter, nam divisum includi debet formaliter in dividendis membris.

RESPONDERI solet communiter, quod inferior differentia dividat superiorem, materialiter sumpta, seu in quantum est species quæ formaliter includit genus suum: v.g. Animal rationale quod est species, includit formaliter Animal; sed inferior differentia non dividit superiorem, formaliter sumpta. Quod autem non nisi materialiter sumpta differentia dividat superiorem, hoc inde est, quia sensitivum non dividitur in rationalitatem & irrationalitatem, sed concretè dividitur in rationale & irrationale. Quanquam etiam dici posset, quod divisum non sit necesse ut formaliter includatur in ratione superaddita ipsi diviso.

OBJICITUR 2. Rugibile est formaliter sensitivum: Ergo differentia includit formaliter superiorem. Antec. prob. Rugibile seu rugibilitas, est formaliter principium sensationis, rugitus enim sensatio est.

RESPONDETUR. Rugibile est formaliter sensitivum, id est rugibile Metaphysicè spectatum, seu ratio communis rugibilis, est ratio communis sensitivi, Nego Antec. rugibile Physicè spectatum est formaliter sensitivum, Concedo Antec. & Nego Consequent. Addo Rugibilitatem non esse principium sensationis ut sic, sed talis; deberet autem Rugibilitas esse principium sensationis ut sic, quia esset idem formaliter cum sensitivo ut sic, quod sensitivum ut sic, est principium sensationis ut sic: Quæ responsio supponit, quod quando nos tractamus de differentiis formaliter acceptis, tractemus de rationibus illarum communibus.

INSTABIS I. ex Arriaga. Si rugibilitas distincta à sensatione per impossibile poneretur, esset formaliter virtus cujusdam sensationis: Ergo esset formaliter virtus sentiendi, ergo ulterius esset formaliter animalitas. Rursus rugitus est formaliter motus ab intrinseco: Ergo est formaliter vita in actu secundo.

RESPONDETUR. Disting. Consequens. Ergo esset rugibilitas formaliter virtus sentiendi, ita ut ratio communis rugibilitatis, sit ratio communis sentiendi: Nego Consequent. ita ut rugibilitas sit formaliter virtus sentiendi per sensationem contractam, determinatam &c. Concedo Conseq. à qua ut infra dicetur, non distinguitur formaliter: eodemq; modo de Vita Philosophandum.

INSTABIS 2. Impossibile est concipere Hominem, quin concipiatur Animal: Ergo etiam impossibile est concipere rugibilitatem, quin concipiatur sensatio.

RESPONDETUR. Id verum esse de sensatione contractè sumpta.

INSTABIS 3. Si præscinderet differentia rugibilis à sensatione, id idè esset, quia ratio communis rugibilis, non est ratio communis sensationis; sed hæc ratio non suadet differentiam rugibilis præscindere à sensitivo; quia ratio communis Hominis, non est ratio communis Animalis, & tamen homo non præscindit ab animali: Ergo etiam quantumvis ratio communis rugibilis, non sit ratio communis sensationis, non præscindit tamen rugibile à sensitivo.

RESPONDETUR. Negando minorem: & licet quidem ratio communis hominis, non sit ratio communis animalis præcise secundum rationem suam communem spectati, est tamen ratio communis hominis ratio animalis, sed contractè jam spectati, per additum rationale, à quo sic contractè spectato & in definitione posito non præscindit; sic etiam rugibile à sensatione contractè sumpta non præscinderet, quia nihil à se ipso præscindit; sensatio autem contractè sumpta, est ipsum rugibile; sed hic agitur de hoc, an à sensatione ut sic sumpta, præscindat rugibile, seu inferior differentia à generica differentia?

INSTABIS 4. Rugibile formaliter, vel est sensitivum formaliter, vel insensitivum formaliter, ergo est sensitivum formaliter.

RESPONDETUR. Retorquendo argumentum lapis vel est formaliter rationalis, vel formaliter irrationalis, non est formaliter irrationalis; quia formaliter irrationalis, quod non competit est formaliter sensitivum, quod non competit lapidi: Ergo est formaliter rationalis: & sicut in hac retorsione non tenet argumentum, quia rationale & irrationale non sunt contradictoria, hinc potest fieri ut neutrum membrum necessariò comperat, ita etiam nec sensitivum & insensitivum sunt contradictoria.

INSTABIS 5. Rugibile formaliter definitur per sensitivum, ergo ab illo abstrahere non potest.

RESPONDETUR. Rugibile formaliter prout est species, definitur per sensitivum, & sic non potest abstrahere à sensitivo, ut dixi, sed non prout est differentia formaliter; sub ratione enim differentia nihil definitur, cum definibile debeat constare genere & differentia, omne autem constans genere & differentia, est species.

OBJICITUR 3. Bonus est iste Syllogismus in Darapti. Omnis homo formaliter, est animal: Omnis homo, est formaliter rationalis: Ergo aliquod rationale, formaliter est animal.

RESPON-

RESPONDETUR. Hunc syllogismum non esse in forma: quia si per reductionem ad Darii revocetur, prodibit talis syllogismus. Omnis homo formaliter est animal, aliquod formaliter rationale est homo, ergo aliquod formaliter rationale est animal; in quo syllogismo formaliter rationale, & in minori, & in conclusione tenet se ex parte ly Rationale, estque omnino in forma. Positus autem iste syllogismus in Darapti conjungitur ly formaliter cum animal, cum tamen in præmissis non fuerit conjunctum cum ly animal.

OBJICITUR 4. Restaurando quasi argumentum supra positum. Omnis homo formaliter, est animal formaliter, omnis homo formaliter, est rationalis formaliter, ergo aliquod formaliter rationale est animal formaliter.

RESPONDETUR. Missis aliorum placitis. Omnis homo formaliter, est formaliter animal, qualiter ratio communis hominis sit ratio communis animalis irrestrictè accepti, Nego Majorem: Omnis homo formaliter, est formaliter animal, restrictè & contractè acceptum, Concedo Majorem; Distinctaque Minori, Nego Consequentiam.

OBJICITUR 5. ab Aversa apud Mastr. hic disp. 5. n. 150. Substantia dividitur in spirituales & corporeas, & hæ rationes spiritualis & corporei debent dici substantiales, quia si à tali ratione præscinderent, essent etiam dum dividitur, includitur in membris dividendis.

RESPONDETUR. Licet rationes spiritualis & corporei debeant dici substantiales, non ita tamen dicuntur, ut ratio communis spiritualis, sit ratio communis substantialis; si ratio communis spiritualis, non est ratio communis substantialis, hoc ipso præscindere à se possunt; idem dic de quantitate. Quamvis autem præscindant ratio spiritualis & corporei à substantiali, non erunt ex eo jam commune quid accidenti, sed tum primum erunt quid commune accidenti, spirituale & corporeum, si præscindant à substantiali in se inclusio.

INSTAT Idem. In tantum potest aliquod prædicatū præscindi à subjecto, de quo dicitur, in quantum etiam potest dici de alio; ut animal potest præscindi ab homine, quia potest dici de leone, ergo si datur propria differentia alicujus generis, ita quod nequeat alteri applicari, sanè non poterit ab eo præscindi.

RESPONDETUR. Negando causalem; sed id eo aliquid præscindit, quia non habet eandem definitionem.

OBJICIT 6. Idem. Saltem hæcceitas in communi, in ordine ad hunc & illum non nisi imperfectè præscindit, quia sine dubio quidquid est in singulis hæcceitatibus, essentialiter involvit talem conceptum.

RESPONDETUR. Cum per nos hæcceitas & individuum pro eodem sumantur objectivè,

cumque admiserimus infra, rationem communem omnibus individuis eamque perfectè præscindentem, idem dicendum de hæcceitate; quia etiam ratio communis hæcceitatis, non est ratio communis hujus hæcceitatis & è converso. Caterum sumendo hæcceitatem hanc, non pro differentia, sed pro specie, involvit genus secundum dicta supra.

OBJICITUR 7. Si differentia inferior includeret superiorem, esset actus purus, utpote entitas simplicissima; inferior item differentia esset suprema, quia nullam superiorem haberet quam includeret.

RESPONDETUR. Rationem actus puri esse prædicatū Physicum; non potest autem ostendi, quid differentie competat physicè, ratio actus puri. Dicitur etiam solet, non esse actus purus differentias infimas; quia licet careant compositione ex his, non carent tamen compositione cum his; hinc præsupponunt tanquam aliquid materiale differentias superiores, imò sine illis, tanquam sine præsuppositis intelligi non possunt; non sunt item differentie inferiores genera suprema, quia ad rationem supremam requiritur, sub se potestate habere plura, quod non competit differentie infimæ; est item necesse ut suprema differentia, nec materialiter præsupponat ante se priorem, præsupponit autem infima.

QUÆSTIO III.

De Specie.

DE ipsa specie, nihil admodum disputabile dicitur, sed de Individuis, restabunt quædam expendenda.

EXPLICATUR I. *Nomen speciei.* Species ex primitiva acceptione, non aliud est, quam pulchritudo quædam, unde & speciosum vocatur pulchrum: transtulerunt hoc nomen Philosophi, ad significandum concretum ex genere & differentia, appellaruntque illud speciem: cum enim genus sit turpe quoddam & informe, utpote se habens per modum materie, decoratur, formatur, speciosum fit, accessu differentie, quæ differentia pulchritudo generis dicitur, & species pulchrum. Porro cum concretum hoc ex genere & differentia, comparari possit tum ad genus, tum ad differentiam, tum ad individua, hinc & ratio speciei illius seu pulchritudo ad hæc omnia se extendit, & respectu generis dicitur species pulchrum, imò & pulchritudo in abstracto, eo quod in ea genus pulchrum, formatum differentiâ & completum appareat. Rursus comparatum hoc concretum ad differentiam, est etiam pulchrum, quia ipsa differentia est etiam pulchritudo completa & perfectiva generis. Denique si comparatur idem concretum ad individua, erit pulchritudo illorum absolute; species enim infima, est tota essentialis perfectio individuum.

EXPLI-